

A close-up photograph of a person's hands holding a large, three-dimensional red number '2016'. The number is made of a thick, matte red material. The person's hands are visible, with a watch on the left wrist and a ring on the right hand. The background is dark and out of focus.

**Selecció dels continguts més vistos
a xarxanet.org**

**L'empremta associativa
Transformació social
Medi ambient
Legislació
L'entrevista i Opinió
... i molt més!**

xarxanet.org

Entitats i voluntariat per un món millor

Índex:

Vols participar en un camp de treball o en una ruta solidària?.....	3
Tot el que cal saber sobre el Registre de Delinqüents Sexuals.....	7
Què cal saber per fer voluntariat a Grècia i ajudar en la crisi dels refugiats	10
8 claus per elaborar un bon pla de comunicació	14
Guia per a combatre l'assetjament islamòfob.....	17
11 apps per connectar amb la natura	19
Les 20 pedagogues que han revolucionat l'educació a Catalunya	21
El projecte més emocionant de la vostra vida	23
TransparENT, l'eina d'avaluació de transparència gratuïta per a entitats, ja és operativa	24
Llibreries per la transformació social.....	26
El nou Decret de les activitats d'educació en el lleure s'aplicarà a partir de l'1 de novembre	29
"No som les salvadores de ningú, no tenim les veritats absolutes, i amb un mes d'estada, el que canviarà serem nosaltres mateixes"	32
Escoles i entitats que ofereixen formació.....	36
El 3r Congrés Català de l'Associacionisme i el Voluntariat conclou amb un full de ruta per enfortir el sector.....	39
“La pau és aconseguir el màxim de justícia i llibertat amb el mínim de violència possible”	41

Vols participar en un camp de treball o en una ruta solidària?



Tens ganes de gaudir d'una estada en un altre país de forma solidària i responsable? Durant els mesos de febrer i març es comencen a organitzar els camps de treball i rutes solidàries de cara a l'estiu. T'expliquem què són i quines són les principals entitats que n'organitzen.

Durant els mesos de febrer i març **comencen a organitzar-se els camps de treball o rutes solidàries** que es realitzen sobretot durant els mesos d'estiu.

A principis d'any doncs és un bon moment per a començar a conèixer quines són les principals entitats catalanes que organitzen aquest tipus de camps i/o estades.

Camps de treball:

Els camps de treball tenen l'objectiu de col·laborar en la realització d'un projecte social desenvolupat amb l'acció voluntària. És, per tant, un **servei voluntari de cooperació**. Depenent de l'entitat organitzadora es duen a terme durant tot l'any o en determinats períodes (3 mesos d'estiu, setmana santa, vacances de nadal, etc.), també varien les hores de treball i els països de destinació. Habitualment l'organització d'acollida cobreix l'allotjament, la manutenció i una assegurança en cas d'accidents.

D'altra banda, **una part essencial d'un camp de treball és la formació**. Sempre hi ha d'haver una fase prèvia de formació, essencial pels voluntaris/es. Aquesta té com a objectiu general reflexionar i sensibilitzar sobre la realitat política i socioeconòmica mundial i introduir en l'educació per la pau. A més, serveix per dotar de coneixement al participant sobre la situació social i política concreta del país on anirà. Així mateix, el propi camp és una experiència formativa única.



Rutes solidàries

Les rutes o estades solidàries pretenen **donar a conèixer la realitat social de diferents països, a més de visitar les organitzacions locals** que hi treballen i que es dediquen al desenvolupament, als drets humans i a la justícia social. Aquestes rutes s'emmarquen dins del que seria el "turisme responsable", una proposta d'abast internacional que qüestiona el turisme convencional, tenint en compte l'impacte que aquest suposa pels països més empobrits.

Així doncs, amb les rutes solidàries es vol fomentar que els viatges siguin una eina per beneficiar, no només la persona viatgera, sinó també la comunitat visitada. Una manera de viatjar de forma compromesa, responsable, solidària i respectuosa amb el medi ambient.

Tot seguit t'oferim un recull de les principals entitats catalanes que organitzen camps de treball i rutes solidàries.

1. SETEM - Camps de solidaritat

Els camps de solidaritat de SETEM inclouen una fase prèvia de formació (d'abril a juny), una fase d'estada en un país d'Àfrica, Amèrica Llatina o Àsia (juliol, agost o setembre) i una fase posterior de difusió un cop tornats. L'edat mínima per participar-hi és de 18 anys i el període d'inscripció finalitza a finals de març. Per a més informació, podeu assistir a les sessions informatives.

2. Servei Civil Internacional – CAT - Camps de voluntariat

L'SCI és una entitat catalana connectada a la xarxa internacional "SCI - International Voluntary Projects". Compta amb un potent cercador de camps de voluntariat arreu del món. L'objectiu és col·laborar en el desenvolupament d'un projecte de treball voluntari i de temàtica diversa amb l'acció comuna de la població local i d'un grup d'internacionals.

3. Fundació PROIDE - Camps de treball

L'estiu solidari és un programa de la Fundació Proide que s'inicia en el mes de febrer i finalitza a l'octubre, i que té en els mesos de juliol o agost -i durant un mes sencer-, el seu moment àlgid. En aquest temps de l'estiu el voluntariat, format en grups, participa directament en un projecte de cooperació internacional per realitzar projectes d'infraestructura, suport educatiu i contacte amb les comunitats als països on PROIDE treballa (Costa d'Ivori, Madagascar, Guatemala i Perú).

Aquelles persones que estiguin interessades en participar en un dels projectes poden fer la

inscripció fins al proper 15 d'abril. Els participants han de realitzar un mini-curs online previ (d'abril a maig) i una formació presencial que tindrà lloc durant un cap de setmana d'abril i un cap de setmana de maig.

4. Tarannà i Ethnic - Rutes solidàries

Les rutes solidàries de **Tarannà** pretenen contribuir a superar la incomprensió cultural i les desigualtats socials i obrir camins de solidaritat equitatius allunyats dels models paternalistes. En aquest sentit, les rutes solidàries intenten, en la mesura del possible, implicar les poblacions autòctones que generalment queden excloses del benefici que pot reportar l'activitat turística, contractant els seus serveis i fent servir les seves infraestructures.

Les rutes acostumen a tenir una durada d'entre 15 dies i 3 setmanes i es realitzen en grups de 12 persones. D'altra banda, Tarannà també ofereix la possibilitat de realitzar viatges a mida.



Un altre opció per a participar en una ruta solidària la trobem a l'**Associació de turisme sostenible Ethnic**, creada l'any 2006 amb l'objectiu de desenvolupar iniciatives turístiques responsables i solidàries. La col·laboració amb entitats locals, ONG's i cooperatives els permet tenir els coneixements necessaris per crear rutes originals i amb compromís ètic. Per a les vacances de setmana santa d'enguany, Ethnic ofereix les següents propostes:

- Al cor del Rif, turisme solidari pel nord del Marroc:

- Gàmbia Inside, turisme solidari per l'Àfrica subsahariana: .

- Istanbul insòlit, turisme solidari a Turquia:

- Estades solidàries al projecte de seguretat alimentària maternu infantil de Basse, Gàmbia:

5. VOLS - Estades solidàries

VOLS és una associació sense ànim de lucre per a la cooperació i solidaritat amb els infants i joves dels països en vies de desenvolupament. Entre d'altres activitats, l'ONG organitza estades solidàries en les que els participants tenen l'oportunitat de conèixer i conuiu la realitat concreta d'un país de l'Amèrica Llatina o Àfrica, fer experiència de comunitat i donar suport i col·laborar amb els diversos projectes que s'hi duen a terme.

Tot i que el període d'inscripció ja ha finalitzat, qui hi estigui interessat pot informar-se enviant un correu electrònic a: vols@ongvols.org

6. Associació Catalana per la Pau - Brigades de solidaritat

L'ACP, juntament amb la Fundació Pau i Solidaritat, organitzen les anomenades Brigades de Solidaritat durant els mesos de juliol i agost. Aquestes brigades s'entenen com un compromís de caràcter voluntari, en la formació i sensibilització dels problemes que afecten als pobles del Sud i d'apropament a l'experiència de les organitzacions socials i sindicals que treballen pel canvi social.

Aquest any 2016 les destinacions seran Colòmbia i Palestina i caldrà realitzar un curs de formació prèviament que tindrà lloc al maig.

Els detalls per participar en aquestes brigades de solidaritat els trobareu publicats en aquest enllaç. Allí hi trobareu informació sobre com fer la inscripció i sobre les destinacions.

D'altra banda, també podeu assistir a les xerrades informatives:

Divendres 29 de gener a les 19 h. Seu de l'ACP.(Via Laietana, 16, 1er pis – 08003 Barcelona)

Divendres 19 de febrer a les 19h. Seu de l'ACP.(Via Laietana, 16, 1er pis – 08003 Barcelona)

Dissabte 19 de març a les 11h. Seu de Lafede.cat. Federació Catalana d'ONGS (Carrer Tàpies 1-3 Barcelona)

Divendres 15 d'abril a les 19h. Seu de l'ACP. (Via Laietana, 16, 1er pis – 08003 Barcelona)

7. COCAT - Camps de treball internacionals

La Coordinadora de Camps de Treball Internacionals de Catalunya (COCAT) organitza camps de treball arreu del món. Són una experiència de coneixement, tant a nivell cultural com personal. A banda de responsabilitzar-se d'una tasca de suport en diferents àmbits, permet conviure amb altres joves de moltes cultures diferents, i practicar un idioma estranger. Les estades poden durar entre 15 dies i uns quants mesos i també ofereixen la possibilitat de realitzar estades de llarga durada.

Les xerrades informatives tindran lloc el 18 de febrer, el 14 de març i el 5 d'abril. Podeu fer la inscripció a les sessions a través del següent correu outgoing@cocat.org.

Al seu web, podeu trobar més informació sobre l'oferta i les inscripcions als camps de treball.



8. CC ONG - Estades solidàries

CC ONG és una organització no governamental per al desenvolupament (ONGD) que treballa per a la cooperació al desenvolupament social, econòmic i humanitari de les zones més pobres del món. CC ONG ofereix la possibilitat de viure una experiència única i conviure amb cultures diverses mentre col·labores en un dels molts projectes que tenen repartits per Europa, Àfrica, Amèrica i Àsia. Consulteu l'oferta de projectes on podeu participar-hi.

Per a més informació podeu accedir al web de CC ONG.

Tot el que cal saber sobre el Registre de Delinqüents Sexuals



En aquest recurs expliquem tot el que les entitats necessiten saber sobre el Registre de Delinqüents Sexuals, parant especial atenció en la forma de sol·licitar el certificat negatiu.

El passat 1 de març es va posar en marxa vigor el **Registre Central de Delinqüents Sexuals** el qual es regula mitjançant el Reial Decret 1110/2015.

Aquest Registre es va crear com a conseqüència de la Llei 26/2015 de Modificació del Sistema de

Protecció a la Infància i a l'Adolescència, el qual va imposar l'obligació d'acreditar no estar condemnat per cap delictes de llibertat i indemnitat sexual, a tothom que tingui contacte habitual amb menors en el marc de la seva activitat.

A tal efecte, qui pretengui l'accés a aquestes professions haurà d'acreditar aquesta circumstància mitjançant l'aportació d'una certificació negativa del **Registre Central de Delinqüents Sexuals**. Per tant, les entitats hauran de requerir aquesta acreditació al seu personal treballador i a les persones voluntàries.

En aquest sentit, tothom que contracti una prestació de serveis amb una entitat per realitzar una activitat amb menors, podrà sol·licitar que aquesta aportï una declaració responsable dient que tot el personal laboral, així com les persones voluntàries al seu servei, compleixen l'esmentat requisit.

1. Què és el Registre Central de Delinqüents Sexuals?

El **Registre Central de Delinqüents Sexuals** és un registre que s'integra en el Sistema de Registres Administratius de Suport a l'Administració de Justícia.

En aquest, s'inclouen totes les dades relatives a la identitat, perfil genètic (ADN), penes i mesures de seguretat imposades a les persones condemnades per sentència ferma per delictes contra la llibertat i **identitat sexual** i de **tràfic de persones** amb fins d'explotació sexual, inclosa la pornografia, amb independència de l'edat de la víctima.

Es tracta d'una base de dades que recopilarà informació, no només del Registre Central de Penats, sinó també del Registre Central de Sentències de Responsabilitat Penal dels Menors, agrupant d'aquesta manera en un sol Registre tota la informació relativa a aquests delictes, ja siguin anteriors o posteriors al dia 1 de març.

2. Qui pot sol·licitar el Certificat negatiu del Registre de Delinqüents sexuals?

El certificat el podrà sol·licitar tota persona física major d'edat i és obligatori per a les persones que tinguin contacte habitual amb menors.

Ara bé, aquesta obligació no només afecta a les persones treballadores, sinó que tal i com estableix la **Llei estatal de voluntariat**, aquest

requisit també serà exigible a les persones voluntàries.

A més, en tant que els menors també poden treballar o realitzar tasques de voluntariat, aquests també hauran d'acreditar aquest requisit.

Tanmateix, els menors que pretenguin sol·licitar el certificat, caldrà que ho facin els seus representants legals, que en la majoria dels casos coincidirà amb els seus progenitors.

Altrament, si la persona sol·licitant no és espanyola, a banda d'aquest certificat, caldrà que demani un certificat del seu país de nacionalitat.

3. Com es sol·licita?

Es tracta d'un tràmit gratuït que es pot demanar via telemàtica amb el DNI Electrònic en el web del ministeri de justícia, a la secció Tràmits i gestions personals- **Certificat de Delictes de Naturalesa Sexual**.

Per a poder fer el tràmit, cal tenir habilitat el DNI Electrònic, el qual permet identificar a qui el vulgui sol·licitar. A més, també és necessari disposar d'un lector de certificats electrònics.



En cas de no tenir-ne, hi ha moltes biblioteques públiques que en disposen. El tràmit és senzill i només cal anar seguint les passes que es van indicant.

Altrament, també es pot demanar presencialment o enviar per correu postal a les Gerències Territorials o a la Oficina Central d'Atenció al Ciutadà, situada a Madrid, mitjançant

una sol·licitud formalitzada que es pot trobar la pròpia plana web.

Si s'opta per aquesta via, caldrà que s'aporti un document que identifiqui a la persona sol·licitant, ja sigui el DNI, el passaport, o el carnet de conduir, entre d'altres. En cas que s'aporti una fotocòpia, aquesta haurà d'estar compulsada, cosa a tenir present en el cas que el tràmit es faci per correu postal.

Pel que fa a les persones amb **declaració d'incapacitat** o menors d'edat, el tràmit l'haurà de fer el representant legal i a aquests efectes caldrà que porti original o fotocopia compulsada del document que identifiqui al representat. També caldrà que faciliti l'original o fotocopia compulsada del document que acrediti aquesta representació. En el cas dels menors, serà suficient amb el llibre de família.

Passats uns dies des de la sol·licitud, si ha estat demanat presencialment o per correu postal, la persona interessada rebrà un SMS amb un enllaç a una plana web, des de la que es podrà descarregar el certificat.

L'expedició del certificat és automàtica si s'opta per la via telemàtica. L'últim pas del tràmit és la descarrega d'un document pdf corresponent al certificat.

4. Sol·licitud agrupada

Donada l'alta demanda que s'espera que tingui aquest tràmit, igual que va passar amb el certificat **d'antecedents penals**, s'ha habilitat la

possibilitat de demanar aquest certificat de forma agrupada per part de les entitats per a tot el seu personal contractat i també per a les **persones voluntàries**, sempre que s'aporti presencialment o per correu postal la següent documentació:

- Escrit demanant que es tramiti de forma agrupada tots els certificats.
- Fotocopia acarada o compulsada o amb el segell de l'entitat del DNI, NIE, passaport o document d'identificació comunitària del personal contractat o de les persones voluntàries interessades.
- Autorització de les persones interessades a la persona representant de l'entitat.
- Document de compareixença de la persona representant de l'entitat.
- Fitxer excel amb les dades de totes les persones sol·licitants. Aquesta informació s'haurà d'entregar en un CD o pendrive junt amb la documentació anterior, a fi d'obtenir una major agilitat i preferència en l'expedició.

Els certificats s'enviaran conjuntament en la direcció indicada en el document de compareixença.

Què cal saber per fer voluntariat a Grècia i ajudar en la crisi dels refugiats

Fer voluntariat internacional o participar a les diverses campanyes que s'estan gestant al país són algunes de les opcions per implicar-se en la defensa dels drets de les persones refugiades i immigrants.

L'èxode de centenars de persones refugiades a Europa fugint de la barbàrie arriba dia rere dia a través dels mitjans de comunicació, sobretot pel que fa referència a la situació que es viu actualment a Grècia, agreujada després de **l'acord entre la Unió Europea i Turquia**. Qui es vulgui implicar amb la causa pot tenir interès en viatjar a Grècia i exercir de voluntari o voluntària, ja sigui de manera independent o a través d'una organització. A Catalunya també es porten a terme diverses iniciatives de sensibilització, denúncia i incidència política per revertir la situació, estan obertes a la participació de tothom qui vulgui col·laborar-hi.

Voluntariat a Grècia

Tot i que la situació és molt canviant i no es poden fer prediccions a llarg termini, la plataforma ciutadana Bienvenidos Refugiados España ha recopilat informació bàsica i recomanacions que poden servir d'orientació per preparar un voluntariat a Grècia en els propers mesos o setmanes:

Què cal saber abans de decidir fer el voluntariat?

Que cal pagar el viatge, l'estada, la manutenció i ser capaç de treballar durant jornades llargues i dures, tant a nivell físic com emocional. Es recomana defensar-se amb l'anglès i s'aprecia el coneixement d'altres idiomes com l'àrab, el farsi, l'urdú o el kurd. Els tipus de treball més comuns

són classificar roba i distribuir-la, preparar i repartir menjar i aigua, netejar i organitzar els

campaments, proporcionar informació a les persones refugiades, acompanyar els malalts als metges, guiar a la persones per pujar als autobusos o busca'ls-hi lloc per dormir i un llarg etcètera. Tant pots treballar com a voluntari independent com en equip.



Passos bàsics a seguir:

Des de casa: Decidir on anar i determinar dates i destí del viatge; comprar els bitllets preferiblement amb assegurança, ja que la situació és molt canviant; buscar una organització o equip de treball i sol·licitar col·laborar amb ells; trobar allotjament i valorar l'opció de llogar un cotxe. Segons el destí, registrar-se com a voluntari davant les autoritats a través de la pàgina www.ypes.gr o un cop estiguis a la zona.

A l'arribada: Finalitzar el procés de registre si és necessari, dirigir-se cap al destí i començar el voluntariat. És important cuidar-se abans, durant i després del voluntariat, per això Bienvenidos Refugiados España ofereix un servei d'atenció al respecte.

Idomeni:

Transport i allotjament: La frontera queda a més d'una hora des de Salònica amb cotxe, s'hi pot arribar en tren, avió o autobús. La majoria de voluntaris s'allotja a Polykastro i es desplacen des d'allí a Idomeni, es recomana llogar o compartir un cotxe.

Equips: S'hi pot arribar com a voluntari independent i unir-se a un grup de treball o bé registrar-se amb antelació a alguns dels equips. Cada vespre a les 20h hi ha una trobada per orientar els nous voluntaris al Park Hotel de Polykastro. Actualment hi ha diversos equips treballant a la zona, com són Baby Hammam, Hot Food Idomeni, Hummus Rights Project, Drapen I Havet, InterEuropean Human Aid, EKO Project, SolidariTea, Team Humanity, Intervolve, Refugee Solidarity Movement, Lighthouse Relief o Nurture Project International.



Atenes i Port del Pireu:

Atenes: S'han elaborat documents molt detallats per fer un voluntariat a Atenes. Hi han diverses iniciatives com Remar SOS, A Drop in the Ocean – Drapen i Havet, Solidarity with

Refugees Greece, el magatzem Elliniko o l'equip de conductors Marhacar.

Moviment okupa: És especialment interessant la resposta del moviment okupa, que s'ha implicat activament amb la causa. A Atenes trobem diferents iniciatives autogestionades que treballen amb les persones refugiades des de la horitzontalitat i la solidaritat, algunes d'elles es troben al barri de tradició anarquista d'Exarchia, com és el cas de Notara o Themistokleous.

Port del Pireu: existeixen diversos projectes com Piraeus Initiative for the Support of Refugees/Migrants, Social Kitchen Piraeus o Iokasti's Kitchen.

Nous campaments:

El govern grec reubica lentament la gent d'Idomeni i d'Atenes cap a altres zones, s'han creat nous campaments on hi ha projectes que necessiten voluntaris. És el cas del Katsika Ioannina, ubicat a un antic aeroport militar, o dels campaments de Ritsona, Diavata o Malakasa.

Lesbos:

La situació a Lesbos és canviant, sobretot després de l'acord entre la Unió Europea i Turquia, existeix un grup informatiu per a tots els equips i voluntaris de l'illa on s'exposen les necessitats de voluntariat.

Establir contacte amb voluntaris que treballen sobre el terreny:

Bienvenidos Refugiados España i Canal Refugiados faciliten el contacte entre els diferents voluntaris que provenen de l'estat espanyol. Per posar-se en contacte amb altres voluntaris que estiguin al mateix lloc que tu en aquelles dates cal omplir aquest formulari . Ho expliquen en el Kit bàsic de voluntariat.

Exemple de solidaritat internacional

La Brigada a Eko – Idomeni està impulsada per un grup de persones vallesanes que s'han

traslladat a la zona durant els mesos d'abril i maig i és una bona mostra de compromís i solidaritat. Cinc de les activistes van ser detingudes sota l'acusació de "desestabilització de l'estat grec", en un intent de criminalització de la tasques de suport i difusió que estan fent les persones voluntàries. Estan desenvolupant un projecte centrat en l'educació, entenent-la com una aposta per la transformació, tal com expliquen al seu grup de Facebook: "Disculpin les molèsties, hem vingut a canviar les coses. Cor obert i puny tancat". Actualment la brigada ha passat a formar part d'un projecte més ampli, l'Eko Project, on cooperen amb altres persones que volen fer d'Eko un espai de transformació.



Entitats catalanes

Al país existeixen diverses iniciatives que treballen per fomentar canvis polítics i promoure una ciutadania activa i compromesa:

- **La Comissió Catalana d'Ajuda al Refugiat (CCAR)** té a com a objectiu defensar els drets de les persones refugiades i immigrants. Vol contribuir a l'eradicació de les causes que provoquen els desplaçaments forçats i treballa per afavorir els processos d'integració a Catalunya. Compta amb dues grans línies d'intervenció: l'atenció a les persones refugiades i immigrants a través de programes socials, jurídics i ocupacionals i la defensa dels seus drets a través de la incidència política i social i la participació.
- **Stop Mare Mortum** és una plataforma ciutadana que vol fomentar un canvi en les polítiques europees d'estrangeria i migratòries. Principalment treballa en dos eixos: la sensibilització i formació de la ciutadania i la incidència política. Aquesta organització va néixer a finals de l'any 2015 després de la mort d'unes 900 persones en un naufragi a la costa italiana.
- **Pro Activa Open Arms** és una ONG nascuda a Badalona que des de principis del setembre passat es va traslladar a l'illa de Lesbos per participar amb les tasques de rescat de les persones refugiades que arriben a la costa grega.
- **Servei Civil Internacional (SCI)** és un moviment internacional que promou la cultura de pau, la justícia global i la transformació social. Té un grup local centrat amb la Mediterrània i les refugiades que proposa donar suport a les lluites de l'altra banda del Mediterrani. Es coordina amb altres entitats i projectes que treballen per l'acollida de les persones refugiades. El SCI organitza xerrades i formacions sobre la qüestió de les persones refugiades i compta amb diferents camps de treball que giren entorn d'aquest fenomen.
- **Lafede.cat** és una plataforma que agrupa ONG que treballen a Síria i a camps de refugiats dels països limítrofs, així com a països de trànsit i d'acollida. En un comunicat publicat a finals de març, posa de manifest que la millor solidaritat és la solidaritat informada, després de vint anys de treball en cooperació internacional, poden afirmar que la informació i la coordinació són claus en l'ajuda humanitària. Per aquest motiu va llençar una crida a la solidaritat informada, per a que les diferents iniciatives siguin útils i eficaces.

Properes cites al calendari

En els propers dies hi ha diversos actes fixats al calendari per implicar-se amb la crisi dels refugiats:

- El 9 de maig a les 20h, **Stop Mare Mortum** ha convocat una cassolada amb el lema "Prou violència. Totes som refugiades" davant la seu de la Comissió Europea en motiu del Dia d'Europa.
- El 12 de maig es celebra un **concert solidari** per les vides refugiades a la sala Luz de Gas. Canet Rock i Stop Mare Mortum són els organitzadors d'aquest acte que comptarà amb actuacions de Bonobos, La Pegatina, Itaca Band, Gemma Humet i molts d'altres. L'import dels tiquets (12€ anticipats i 15€ a la guixeta) es destinarà a tasques de sensibilització, denúncia i incidència política per aconseguir canvis en les polítiques migratòries i d'asil.
- El 14 de maig s'ha convocat el **Dia Mundial d'Acció pels Refugiats**. A les 12h es celebrarà una manifestació en honor a les persones refugiades, a les que han perdut la vida i les que estan patint les deportacions. Sortirà de la plaça Catalunya fins a la seu de la Comissió Europea.
- El 20 de juny és el **Dia Mundial dels Refugiats** declarat per l'Organització de les Nacions Unides (ONU). Es preveuen diverses accions reivindicatives per commemorar aquest dia.
- Ajuda a tenir una idea de la magnitud de la crisi aquest **mapa interactiu** de les morts de persones immigrants i refugiades de camí a Europa en els últims 15 anys, la participació activa de la societat pot provocar el canvi.

Minyons Escoltes i Guies de Catalunya

8 claus per elaborar un bon pla de comunicació

En aquest recurs us expliquem tot allò que cal tenir en compte a l'hora de preparar el pla de comunicació de l'entitat.

Un dels principals problemes amb els que es troben les entitats en el seu dia a dia és el fet de **transmetre i difondre la seva tasca**. Són moltes les activitats que es desenvolupen durant tot l'any i no sempre tenen el ressò que es mereixen degut, moltes vegades, a les dificultats comunicatives. Per acabar amb aquestes febleses, és important que les entitats elaborin el seu propi **pla de comunicació**, fet que també els permetrà avaluar que s'està fent bé en aquest àmbit i que cal millorar.

Però com fem un bon pla de comunicació? A continuació us expliquem els **passos a seguir** i els **principals aspectes a tenir en compte**.

1. Determinar els objectius

El primer que cal fer a l'hora d'elaborar un pla de comunicació és definir els objectius que volem assolir amb les activitats de comunicació que portarem a terme.

Per concretar els objectius és imprescindible, com a exercici previ, realitzar el **DAFO de l'organització**, fet que ens permetrà conèixer **les debilitats, amenaces, fortaleses i oportunitats** de l'entitat. Tenir clara quina és la situació ens permetrà afinar més a l'hora de marcar els objectius que volem aconseguir entorn a la comunicació.

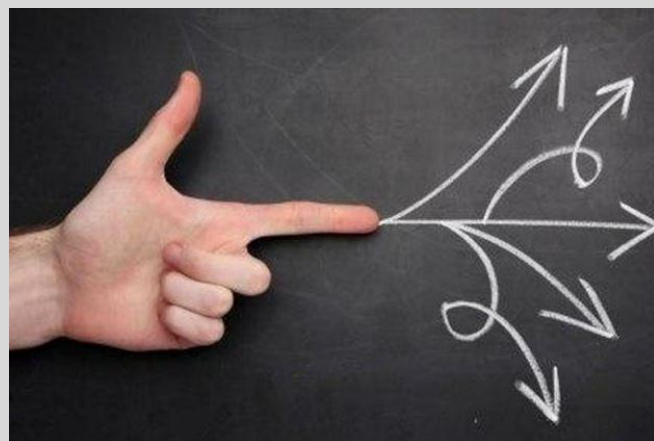
Els objectius ens han de permetre potenciar les fortaleses de l'entitat i fer menys visibles les debilitats i els dividirem en dos tipus: **els generals i els específics**:

- **Generals:** Els objectius generals corresponen a les finalitats genèriques, sense assenyalar resultats concrets. En aquest sentit, no són necessàriament quantificables de forma directa ni mesurables mitjançant indicadors. Els objectius generals es concreten en objectius específics.
- **Específics:** Es deriven dels objectius generals i els concreten, assenyalant el camí que s'ha de seguir per assolir-los. Per això, es refereixen als efectes específics que es vol aconseguir. Necessàriament han de ser coherents amb els objectius generals, dels quals es deriven.

D'altra banda, també hem de tenir en compte que els objectius:

Han d'estar **quantificats** per poder efectuar controls i saber en quina mesura s'assoleixen.

Han de ser **realistes** i assolibles, tenint en compte la situació de l'entitat.



2. Establir els destinataris

Un cop tenim definits els objectius, cal detectar a qui dirigirem aquesta comunicació, el nostre **públic objectiu**. Ho són aquells grups de persones destinataris de la nostra comunicació i que poden ser els **beneficiaris** de la nostra activitat, els **voluntaris que col·laboren amb nosaltres**, els nostres socis o **col·laboradors o grups concrets de la societat a qui ens dirigim**, entre d'altres.

Per tal d'adaptar-nos a les necessitats de cada públic i generar en ells l'efecte que desitgem, haurem de definir uns **objectius** i establir una **estratègia específica** per a cada grup de destinataris, sempre seguint la línia dels objectius generals establerts prèviament.

3. Definir el posicionament i missatge que volem transmetre

Quan ja tenim clars els objectius i a qui ens volem dirigir, cal pensar com ens volem posicionar davant d'aquests públics i quin missatge volem transmetre. El **posicionament, l'estil i el missatge** estarà condicionat sempre pel públic al que ens dirigim.

D'altra banda, cal pensar quins **materials** elaborarem per comunicar la nostra tasca als diferents públics objectius i que aquests se sentin còmodes. Pel que fa als materials, els podem diferenciar entre:

- **Comunicatius:** Serveixen per a relacionar-nos amb els nostres públics objectius, principalment per donar a conèixer la nostra causa (inclou sensibilització), com actuem sobre ella, quins projectes duem a terme i com fem ús dels recursos econòmics i humans amb els que comptem.
- **De captació:** Serveixen per a relacionar-nos amb els nostres públics objectius, però específicament per a incitar-los a l'acció entorn a la nostra causa (adherir-se a una campanya, col·laborar d'alguna manera amb l'entitat, o denunciar una situació)

Ja siguin comunicatius com de captació, tots els **materials** que elaborem haurien de tenir les següents característiques:

- Plasmar el valor afegit de l'entitat
- Imatge corporativa
- Missatge clar i llenguatge entenedor
- Imatges adequades

Quan parlem de materials parlem de: **fulletó de presentació** /captació, la **memòria anual, revista periòdica** (en paper i/o digital), **web de l'entitat**, altres eines web, **cartes de comunicació** amb el soci, pòsters, pancartes, etc. o **notes de premsa**, entre d'altres.

4. Seleccionar els canals adequats

Amb els **objectius, el públic i el posicionament** sobre la taula, cal decidir quins canals utilitzarem. N'hi ha molts i de variats però per fer-ne un bon ús és imprescindible conèixer els hàbits del **públic objectiu** al qual ens estem dirigint, els llocs que freqüenta, les ràdios que escolta, quines revistes llegeix, etc.

Podem diferenciar els canals en **dos blocs**:

- **Canals personalitzats:** Són aquells que estan destinats a una persona en concret. Implica conèixer aquesta persona i el termini de resposta acostuma a ser més curt. En són un exemple els enviaments publicitaris, el cara a cara o correu electrònic o postal.
- **Canals massius:** Són els que s'utilitzen quan no es coneix personalment els destinataris o es vol arribar a un públic ampli en molt poc temps. Normalment el termini de resposta acostuma a ser més llarg. En són un exemple les fires i actes publicitaris, revistes i butlletins, xarxes socials, presentacions i conferències, presència als mitjans de comunicació, entre d'altres.

Utilitzem els canals que utilitzem és important tenir en compte que la comunicació sempre és **multicanal** i que les estratègies que utilitzem han d'estar interrelacionades.

5. Fixar el pressupost

Un cop tenim clar els objectius i els canals que utilitzarem per arribar a cada destinatari, cal fixar el **pressupost econòmic** del que disposarem per a cadascuna de les accions així com els **recursos humans** necessaris perquè aquestes actuacions siguin viables.

Al contrari del que pugui semblar, no cal disposar d'un **pressupost** elevat per llençar una bona campanya de comunicació, ja que **idees innovadores o originals** ens poden ajudar a reduir el **cost total**.

Pel que fa als recursos humans, és important assignar un **responsable del pla de comunicació** que s'encarregarà de coordinar, supervisar, ajudar, assessorar i motivar l'equip de suport i si cal les persones voluntàries.



6. Comunicació interna del Pla

El departament de comunicació no ha de treballar de manera aïllada de la resta de departaments. Amb l'objectiu d'implicar tot l'equip i **treballar tots en xarxa** cap a l'assoliment dels objectius, és important que un cop elaborat el pla, es faci una

bona **comunicació interna** del mateix. Conèixer els objectius, el posicionament que l'entitat vol transmetre i les campanyes que es duran a terme poden ajudar als tècnics de l'entitat a treballar en la mateixa línia.

7. Calendarització i execució del Pla

Posar sobre un calendari totes les estratègies i accions definides en el Pla ens permetrà portar un seguiment de l'execució del mateix. Cal que aquest sigui **ambiciós però realista** i intentar complir amb els terminis establerts.

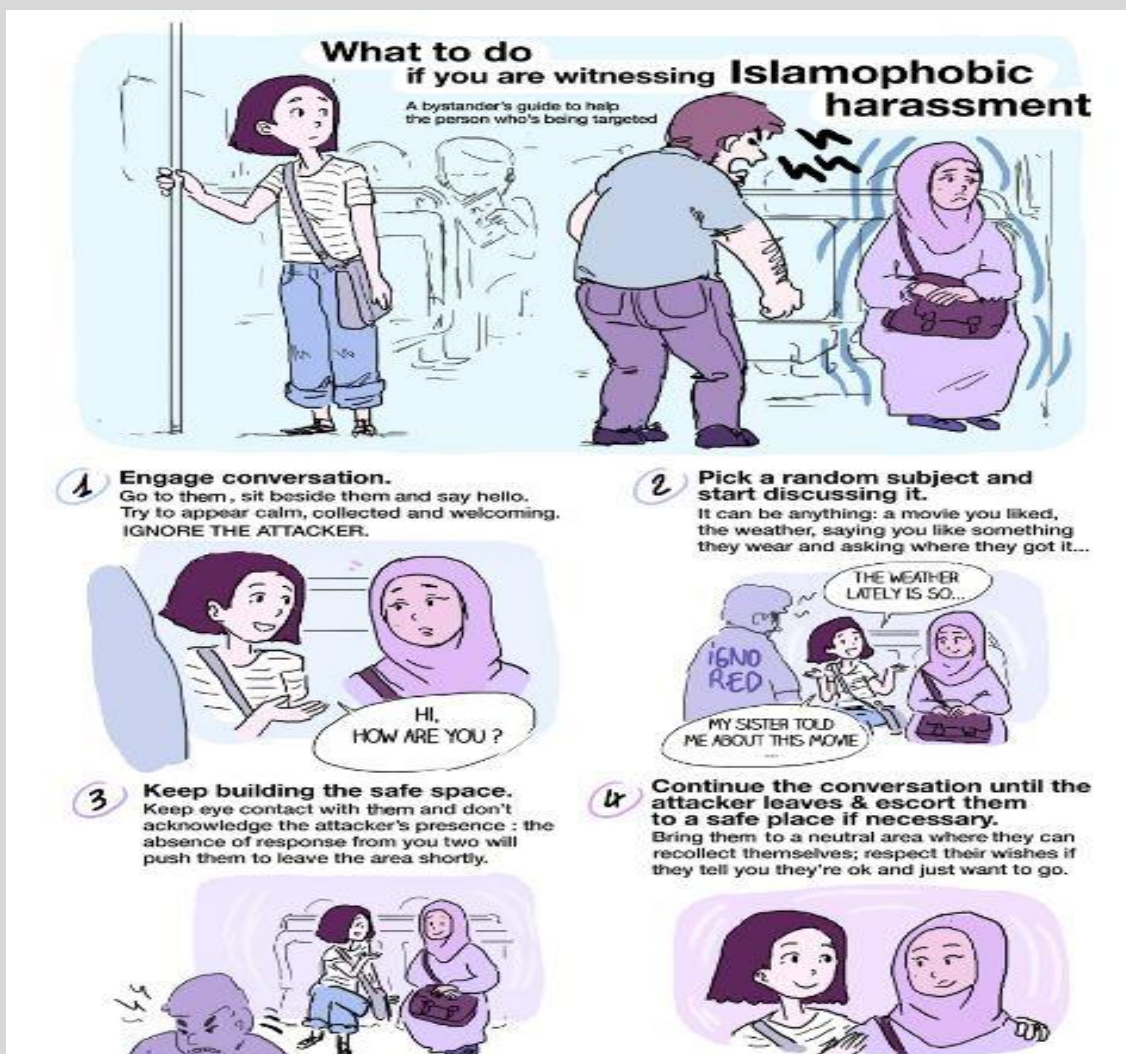
Un cop tenim la **calendarització** pactada, ja podem posar en marxa el **Pla de Comunicació**.

8. Avaluació

La darrera part del **pla de comunicació**, és l'avaluació dels objectius establerts a l'inici. **Avaluar** no significa jutjar a ningú. No aconseguir els objectius establerts no és causa de la persona responsable d'aquella tasca o, en última instància, del responsable del Pla. No aconseguir els objectius marcats es pot deure a moltes i diverses causes i només avaluant el Pla serem capaços de detectar aquestes causes i, el més important, establir les correccions necessàries per a l'elaboració del proper Pla.

Entre d'altres aspectes, l'avaluació ens permetrà **conèixer el grau d'èxit** de les diferents estratègies dutes a terme, **detectar les virtuts i les mancances** del nostre pla i **obtenir les pautes necessàries** per afrontar amb èxit la futura comunicació de l'entitat.

Guia per a combatre l'assetjament islamòfob



Una il·lustradora francesa ha creat un recurs per encarar agressions islamòfobes a l'espai públic.

Segur que en més d'una ocasió, qui més qui menys, ha presenciat un acte de menyspreu a persones musulmanes. La **islamofòbia** és una forma de rebuig, un sentiment de por i hostilitat cap a l'Islam i les persones musulmanes que es

pot combinar amb intolerància religiosa o racisme. Per evitar aquesta violència a l'espai públic, la il·lustradora **Maeril**, amb residència a París, ha creat una tira còmica que serveix

d'instruccions per a la persona que presencia l'agressió, ja sigui verbal o física.

La guia ofereix **4 passos**:

1) **Estableix una conversa amb la persona assetjada.** Dirigeix-te a l'agredida, asseu-te a la vora i saluda-la amb actitud tranquil·litzadora i acollidora. Ignora l'atacant (això és molt important). A la vinyeta s'hi veu una noia que s'acosta a l'agredida i li diu: "Hola, com està vostè".

2) **Escull un tema a l'atzar i començar a parlar-ne.** Pot ser qualsevol cosa: una pel·lícula que t'agradi, el clima, dir-li que t'agrada una cosa que porta i preguntar d'on ho ha tret... (a la il·lustració adjunta a aquest pas, l'atacant porta una samarreta on hi posa "ignorat" - l'espectador parla del temps, i una pel·lícula que la seva germana li va explicar).

3) **Manté la construcció de l'espai segur.** Manté el contacte visual amb la persona agredida i no reconeguis la presència de l'atacant: l'absència de resposta per part dels dos dialogants empiparà a l'agressor i abandonarà la zona en breu. (A la imatge, l'atacant té un gran "irrellevant" marcat a la seva samarreta i surt de la zona amb ràbia -, Mentre que les dues segueixen conversant).

4) **Continua la conversa fins que l'atacant marxi, i acompanya a la persona violentada fins a un lloc segur si és necessari.** Portar-la a una zona neutral o respecta els seus desitjos si et diu que està bé i només vol anar.

Maeril adverteix que no s'ha d'interactuar, de cap manera, amb l'atacant, cal ignorar-lo i centrar-se exclusivament en les necessitats de la persona que està sent atacada. La il·lustradora reconeix que aquesta guia també és aplicable en casos d'assetjament d'altres ídoles (racisme, feixisme, homofòbia, masclisme...) però que ara s'està centrant en la protecció de les persones musulmanes perquè "han estat objectius molt específics últimament, i com a dona de l'Orient Mitjà francès, volia provar i fer alguna cosa per augmentar la consciència sobre la manera d'ajudar quan succeeixen aquestes coses davant els nostres ulls".

La guia ha estat publicada al compte de Facebook **The Middle Eastern Feminist**, que co-administra Maeril.

11 apps per connectar amb la natura

Presentem algunes apps que poden fer de suport a les sortides en la natura, o en les que compartir les dades de les observacions naturalístiques col·laborant en projectes de ciència ciutadana.

1. i-Naturalist

Una app per explorar i compartir les observacions del món natural en tot el món. Cada observació contribueix a conèixer millor la biodiversitat. A través de la plataforma persones científiques, especialistes i aficionats naturalistes poden aportar dades i observacions.



2. Naturalist d'Ornitho

App relacionada amb el portal ornitho.cat, web dedicat a l'intercanvi d'informació sobre observacions d'aus, mamífers, rèptils, libèl·lules, papallones diürnes i nocturnes de Catalunya. És una iniciativa de l'Institut Català d'Ornitologia vinculada al "Banc de Dades de Biodiversitat de Catalunya" i promoguda pel departament de Medi Ambient i Habitatge i diverses entitats ornitològiques i naturalistes.

L'App és molt senzilla, i està pensada per evitar la pèrdua de registres al portal, afavorint l'agilitat del procés des dels dispositius mòbils.

3. IAS-Tracker

Una app de ciència ciutadana per geolocalitzar les espècies invasores presents en el territori de Catalunya.

4. MEDMIS App

Una aplicació permet geo-referenciar les espècies invasores marines en un mapa col·laboratiu del Mar Mediterrani.

5. Arbres monumentals de Catalunya

Arbres Monumentals de Catalunya és una app per a amants de la natura, el senderisme, l'excursionisme i la muntanya, així com als aficionats a la botànica que vulguin conèixer els arbres singulars d'arreu de Catalunya i l'entorn que els envolta. Arbres permet consultar informació sobre més de 220 arbres i arbredes monumentals protegits o en procés de protecció arreu de Catalunya.

6. Arbol-app

Elaborada pel CSIC en col·laboració amb el Real Jardín Botánico, inclou 118 espècies d'arbres silvestres de la Península Ibèrica i les Illes Balears. No s'identifiquen amb una fotografia, si no que amb un sistema de claus d'identificació

7. Natura Local

Una App que ofereix sortides i excursions de senderisme, btt i cicloturisme a Catalunya, amb la finalitat de sensibilitzar sobre la importància del Patrimoni Natural Local, dels valors propis i dels valors que aporta a la nostra societat. Posa l'èmfasi en el territori, els seus paisatges i la seva gent, amb aportacions diverses i complementàries que van de la biologia, la geografia, a la informàtica i el disseny. Una eina per documentar-se i gaudir de les sortides a la natura.

8. Itinerània

Itinerània és una xarxa de senders de 2.500 km entre les comarques del Ripollès, la Garrotxa i l'Alt Empordà. Caminar assaborint el territori, aquest és l'objectiu d'aquesta xarxa. L'app incorpora la informació de la Xarxa Itinerània: camins, punts d'interès, serveis, etc... Aquesta xarxa recupera les antigues vies de comunicació entre els pobles per poder arribar a qualsevol racó, a qualsevol petit indret. La xarxa està formada pels actius naturals i culturals de tres àrees, que són els principals atractius dels visitants al nostre país, i permet caminar dels Pirineus fins al mar i del mar fins als Pirineus.

9. Parc a Taula

L'app té per finalitat promoure el desenvolupament econòmic al voltant dels parcs naturals. L'estratègia és donar reconeixement i visibilitat a aquells productes agrícoles, gastronòmics i artesanals elaborats en l'entorn dels parcs naturals de manera sostenible, vinculats per tant amb els valors de la naturalesa i la cultura del territori.

10. Eth Holet

La app Eth Holet ha estat desenvolupada com a eina d'educació ambiental, per a promoure el coneixement sobre la biodiversitat i la geografia del territori aranès. Eth Holet, pronunciat Er Ulet, és un follet de la mitologia aranesa. Representa l'esperit de la Natura i tot que viu amagat al bosc, ara el pots instal·lar al teu telèfon com a app per a guiar-te entre la biodiversitat de la Val d'Aran.



11. Deixa't Guiar

Aquesta és l'aplicació del territori del Parc Natural de l'Alt Pirineu. S'hi troba la informació necessària per gaudir i conèixer el parc: rutes interpretades, punts d'interès, senders, la guia de serveis del territori i un joc interactiu per fer en família. App elaborada amb el suport del Parc Natural de l'Alt Pirineu i la Generalitat de Catalunya.

**Xarxa de Voluntariat Ambiental de Catalunya
(XVAC)**

Les 20 pedagogues que han revolucionat l'educació a Catalunya



Aquest mes es compleixen els **50 anys de la fundació de l'Associació de Mestres Rosa Sensat**, i per celebrar-ho l'entitat publica el llibre **“Vint mestres i pedagogues catalanes del segle XX”** on es repassa la història de la renovació pedagògica catalana. Aquest llibre “permet un recorregut i una visió global dels diferents moments i eixos de la renovació pedagògica a Catalunya” segons Joan Soler, coordinador de la publicació.

A través de les vint docents es recorren les **tres grans onades d'innovació educativa** del territori català. Des dels inicis, amb el reconeixement per part de la Segona República,

l'època del postfranquisme i la clandestinitat, i el nou horitzó de la democràcia i la transició.

20 pedagogues en 20 frases

Teresa Mañé (1865-1939). “Les escoles laiques no són viviers de fanàtics catòlics ni de fanàtics antirreligiosos. El mestre ensenya. I ensenyar i despertar la intel·ligència dels nens és la seva missió”.

Rosa Sensat (1873-1961). “No ens preocupem ni per les lliçons ni pels llibres. La primera cosa és aprendre a viure”

Celestina Vigneaux (1878-1964). “Mai m’havia sentit tan feliç a l’escola com ara; perquè el benestar dels meus alumnes es reflecteix en el meu propi; perquè em trobo entre nens que comencen a considerar la vida sota un aspecte complet i agradable”.

Anna Rubiés (1881-1928). “El nostre paper és molt més modest i cada dia ens hem d’anar retirant cap a la penombra de l’aula per deixar lloc preeminent, el de plena llum, a l’infant, que ha esdevingut personatge de primera categoria”.

Leonor Serrano (1890-1942). “Una dona no serà perfecta si no contribueix a la propagació de l’espècie, o a la millora natural de la societat, pel treball; o a la seva continuació vital, a l’herència d’idees que recollirà l’esdevenidor”.

Margalida Comas (1892-1973). “És indubtable [...] que la coeducació és premisa essencial per al desenvolupament científic de la personalitat humana completa, atès que el mètode natural [...] és educar junts nens i nenes, de diferents edats, a més”.

Maria Solà (1899-1998). “Tenint en compte que, per ser l’home a l’inici una integritat d’intel·lecte, sentiment i voluntat, el coneixement ha d’impartir-se procurant que es desenvolupin i vigoritzin els tres aspectes”.

Carme Serrallonga (1909-1997). “Primer, els mestres han d’estar conscienciats per ensenyar bé; en segon lloc, l’aprenentatge és qüestió d’hàbit i temps”.

Dolors Piera (1910-2002). “De fet, jo era una persona que no m’agradava barallar-me. Sóc una persona que sempre m’he avingut amb la gent; m’agrada treballar en equip”.

Carme Aymerich (1910-2001). “Tot rendiment està en proporció directa amb la disposició prèvia a l’esforç”.

Dolors Canals (1913-2010). “[...] L’escola 0-3 té una funció primordial d’alta responsabilitat social, en guiar l’infant cap a les conductes que mantenen el seu objectiu normal, sense desencadenar agressivitat”.

Maria Novell (1914-1969). “Ens correspon a tots, pares i educadors, fer que els infants llegeixin –i no només a l’escola, i que llegeixin de gust i profitosament”.

Elvira Godàs (1917). “La meva mare, Victorina Vila, va ser una molt bona mestra, amb una formació musical excel·lent, que va dirigir l’escola Minerva i el Liceu Escolar [...]. Per tot això, encara em faig creus de que, durant molts anys, solament va ser coneguda com a senyora Godàs”

Pepita Casanellas (1922-2007). “L’educació ho és tot. És com l’aire que respirem”.

Marta Mata (1926-2006). “Per aconseguir allò que la humanitat reclama de l’educació, cal una escola, una comunitat decidida, planificada i estructurada democràticament, amb la participació de tots els seus membres”.

Maria Teresa Codina (1927). “L’educació al llarg de la vida és una construcció continuada de la persona humana, del seu saber, de les seves aptituds, i també de la seva facultat de judici i d’acció”.

Maria Antònia Canals (1930). “El que em va costar més d’assumir és la lentitud del canvi. Perquè el nostre temps humà és molt curt respecte del temps que necessita qualsevol canvi social i ètic del nostre món”.

Maria Rúbies (1932-1993). “No hi pot haver una escola amb ideals educatius si aquests no són compartits per pares i professors que facin possible l’existència d’una comunitat educativa”.

Pilar Benejam (1937). “L’escola no és només una institució de la democràcia, sinó també la seva condició de possibilitat. No hi ha democràcia sense els coneixements que permeten entendre el món”.

Montserrat Castanys (1945). “Aquest equilibri entre escola i zona fa que cada poble continuï comptant amb la seva escola, que participa en les seves festes locals i té una relació especial amb els seus avis, per exemple”.

El projecte més emocionant de la vostra vida

ARTICLE D'OPINIÓ

Anem a fer un petit joc. Una mica de nostàlgia, però de la bona... Penseu per un moment en algun projecte important en el que vau participar fa temps. Si sou més ganàpies, fa un parell de dècades i si sou més joves, fa pocs anys. Un projecte em el que vau participar activament i que hagués significat en el seu moment una vivència important per a vosaltres. Recordeu, per entendre'ns, el projecte més emocionant de la vostra vida en el que hagueu participat.

Bé, ja el teniu pensat? Doncs seguim...

Probablement era un projecte que veu fer en grup, probablement va requerir molt esforç i superar molts entrebancs, probablement en veu dibuixar el resultat i us el veu imaginar abans que es concretés. Probablement quan el veu veure realitzat va ser diferent de com us l'havíeu imaginat, potser millor. I això us va emocionar. I molt. Probablement veu gaudir organitzant el projecte i us en veu sentir completament protagonistes. Però molts altres també en van gaudir com a beneficiaris, usuaris, espectadors o veïns. I potser..., encara el gaudeixen ara.

Probablement aquell projecte no estava pensat per què els que el fèieu superéssiu la crisi dels 40... sinó que sortia de dins de manera espontània i per això va generar en alguns moments situacions d'eufòria col·lectiva. Probablement va acabar bé i va deixar-vos un molt bon regust.

Però encara més probablement aquell projecte el veu fer sense cobrar ni un euro ni una pesseta, és a dir des del voluntariat més pur, des de l'energia altruista. I precisament perquè es va fer sense cobrar cap euro i cap pesseta, les hores i la intensitat dedicada es van multiplicar, es van desbordar i per això va acabar sortint tant i tant bé.



I molt probablement en aquell moment no veu fer servir la paraula voluntariat ni calia que ho féssiu. Us sentíeu activistes veïnals, ciutadans compromesos, militants, socis, castellers, geganters, caps, monitors, cooperants, conspiradors, directors de coral o entrenadors...

Probablement aquell projecte es va fer des de la inconsciència i per tant des d'una ambició desmesurada i amb una altíssima dosi de creativitat i d'originalitat. Probablement aquell projecte si s'hagués encarregat a una empresa especialitzada en planificació d'esdeveniments hauria cobrat una morterada, el projecte hagués quedat raonablement bé i vindria acompanyat d'un informe de resultats i fins i tot d'indicadors d'impacte creats ad hoc. Però li faltaria ànima.

I com s'acaba aquest petit joc que acabem de fer? Doncs escrivint als comentaris d'aquest article quin va ser, precisament, el projecte més important de la vostra vida. I, sobretot, que passeu un molt bon dia internacional del voluntariat!

Roger Buch – director del Programa d'Innovació i Qualitat Democràtica de la Generalitat de Catalunya

TransparENT, l'eina d'avaluació de transparència gratuïta per a entitats, ja és operativa

El grup d'investigació de la UAB que ha impulsat la plataforma va presentar l'eina i la va posar en marxa el passat dijous 7 d'abril en un acte que va comptar amb l'assistència d'una setantena de persones.

El gener del 2015 el **Laboratori de Periodisme i Comunicació per a la Ciutadania Plural de la UAB** publicava una **guia gratuïta sobre els nivells de transparència** i la qualitat de la informació subministrada per les entitats sense ànim de lucre de Catalunya amb l'objectiu d'afavorir que poguessin complir amb les directrius i exigències de la **Llei 19/2013, de transparència, accés a la informació pública i al bon govern**.

Poc més d'un any després, la guia s'ha transformat en **TransparENT** una plataforma web que permet a les entitats fer **un diagnòstic de la seva transparència**, saber com millorar-la, obtenir documents d'autoacreditació i conèixer exemples de bones pràctiques.

Com funciona TransparENT?

TransparENT és una plataforma de treball gratuïta que consta de 45 indicadors que permetran a l'entitat que la faci servir avançar en els seus **nivells de transparència**. La plataforma està dividida en 5 graons de dificultat que l'entitat anirà superant a mesura que aconsegueixi les indicacions de la plataforma.

La informació que s'ha de subministrar està dividida també en 5 àmbits: organització, socis i sòcies, informació i procediments de participació.

A cadascun dels 5 graons hi ha informació de tots els tipus.

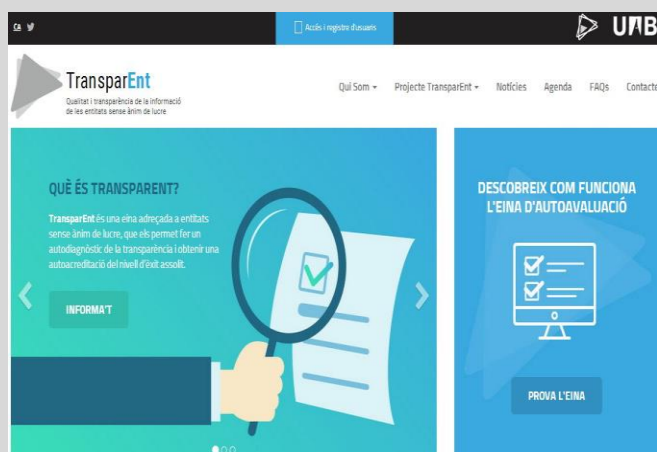
El primer pas per fer-la servir és accedir al web transpar-ent.info. El web ofereix la possibilitat de fer una prova de l'eina per conèixer-la i posteriorment ja es pot passar al registre. És possible també que més d'una persona per entitat puguin registrar-s'hi per poder-hi treballar simultàniament.

L'eina és operativa des del passat dijous 7 d'abril, el mateix dia en què el grup d'investigació va celebrar l'acte de presentació al costat de persones representants de les institucions que hi ha donat suport, com l'Ajuntament de Barcelona i la UAB. A l'acte, celebrat al Departament de Treball, Afers Socials i Família, van acudir-hi **una setantena de persones**.

Una eina útil, per a les entitats i per avançar cap a una societat més transparent i democràtica

La **Dra. Amparo Moreno Sardà**, com a Directora del Laboratori, va obrir l'acte en un discurs en què va posar en valor la feina feta per l'equip i va ressaltar la importància de col·locar la tecnologia al servei de les persones i les entitats. En aquest sentit, va dir, "Transpar-ENT, és una eina pensada perquè les entitats sense ànim de

lucre puguin proporcionar una informació no només transparent, sinó també entenedora i de qualitat".



El Director General d'Acció Cívica i Comunitària, **Bernat Valls**, va ressaltar la importància que l'eina estigués dissenyada per a les entitats i que fos gratuïta, ja que, va dir, "les entitats demanen que les institucions ofereixin solucions i la solució passa per eines com TransparENT". Valls va afegir també que la plataforma és un exemple del que el PNAV, que també serà vigent durant el 2016, pretenia aconseguir. Finalment, va afirmar que les entitats que més i millor expliquen els seus programes, és a dir, les més transparents, són les que tenen més oportunitats de cridar l'interès de la ciutadania compromesa.

"La llei de transparència ha vingut per quedar-se", va afirmar el representant de l'Ajuntament de Barcelona, **Joan Llinares**. En conseqüència, va continuar, "administracions, entitats i ciutadania tenim l'obligació de mostrar que el que rebem va on ha d'anar, així doncs, donem la benvinguda a la Plataforma".

Per la seva banda, **Xavier Ribes**, com a representant de la UAB, va agrair l'abundant feina feta i la seva qualitat, ja que, "en el context universitari els esdeveniments acostumen a ser lents i, en canvi, en aquest cas, en només un any la guia s'ha convertit en una eina concreta que pot ser eficaç". Ribes va parlar de les funcions que, segons va dir, ha de complir la universitat: "docent, investigadora, de difusió del saber i d'aplicació del saber". Cal, va dir, "posar el saber a disposició de la societat per fer-ne un ús concret". Una missió aconseguida, per a ell, amb el cas de TransparENT. A més, va reiterar i remarcar la importància de la plataforma, no només com a instrument útil, sinó per l'objectiu pedagògic i de sensibilització que comporta, ja que "cal fer pedagogia del que la societat pot exigir a les administracions i a les entitats".

Núria Espuny, Directora General de Transparència, Dades Obertes i Qualitat Democràtica en Generalitat de Catalunya; va valorar el fet que projectes com TransparEnt posin en valor la cultura de gestió transparent així com la riquesa de l'associacionisme de Catalunya. Va concloure que les administracions contribueixen a avançar en el camí d'aconseguir un país transparent donant suport a iniciatives com TransparENT.

Finalment, el Dr. i coordinador del projecte, **Pedro Molina**, a més de mostrar l'eina i com funciona, va explicar l'evolució de TransparENT i va agrair nombroses vegades la implicació de persones, entitats i institucions per fer-la possible.

Fundació Autònoma Solidària

Llibreries per la transformació social

Els llibres són armes carregades de futur i existeixen llibreteres i llibreteres que els propaguen amb vocació transformadora i comunitària, aquí us en citem alguns.

Arreu del territori trobem llibreries que es mouen en els eixos del cooperativisme i l'economia social i solidària i que promouen el pensament crític i l'activisme cultural, enxarxades dins de la seva comunitat i de fàcil accés gràcies a les noves tecnologies. Representen una opció de consum responsable a considerar aquest Sant Jordi.

La ciutat invisible: És un projecte cooperatiu i autogestionari arrelat al barri de Sants de Barcelona que vol construir alternatives laborals al treball assalariat i precari del sistema capitalista. La seva activitat està orientada a crear i difondre continguts crítics que impulsin processos de transformació política i social i de construcció comunitària. Un dels seus projectes emblema és la llibreria de proximitat, des d'on recuperen el vell ofici de llibreter. Treballen amb un ventall ampli de temàtiques amb la voluntat d'oferir perspectives diverses sobre alternatives emancipadores. A més, també editen llibres propis com RT #15M o Un barri fet a cops de cooperació, entre d'altres.

Espai Contrabandos: És un projecte cooperatiu impulsat per l'associació Contrabandos i gestionat per la cooperativa Pol·len Edicions. Acull diferents segells editorials amb la finalitat de promoure l'edició independent i crítica, entenent els llibres com a eines per l'activisme cultural. Setmanalment organitzen presentacions de llibres, debats, seminaris i activitats relacionades i promouen grups i espais de lectura i reflexió

col·lectiva, contacontes i sopars literaris. A més, disposa d'un espai infantil per a que tothom pugui assistir a les diferents activitats que s'organitzen. Entenen el concepte polític en un sentit ampli, per tant, a l'Espai Contrabandos es poden trobar llibres de diferents temàtiques en diferents formats.



La Caníbal: És una cooperativa de treball associat sense ànim de lucre que vol contribuir a la transformació radical de la societat des d'una òptica anticapitalista, (trans)feminista i descolonitzadora. És un espai obert que promou el debat i que es posa a la disposició com a lloc de trobada i articulació de projectes. Volen ser un recurs per a les necessitats d'associació, activisme, autoaprenentatge, art i cultura crítiques de la societat. Així que no es tracta d'un simple punt de venda de llibres, sinó d'un espai dedicat a l'acció cultural i social vinculat al barri de l'Eixample de Barcelona.

Llibreria Aldarull: És un projecte cultural de caràcter llibertari nascut a la Vila de Gràcia de Barcelona. Difon materials culturals de tota mena i format, com llibres, fanzins, contes o CDs, que estiguin relacionats amb els ideals llibertaris i que comparteixin l'esperit crític. Entre els seus projectes també està l'editorial, que des de l'any 2009 ha publicat uns 20 títols i ha dut a terme nombroses presentacions. Disposen d'un fons de llibres per vendre a preus de descompte o per intercanviar amb llibreries, distribuïdores o col·lectius, fomentant el troc com a mètode de treball i foment dels vincles personals.



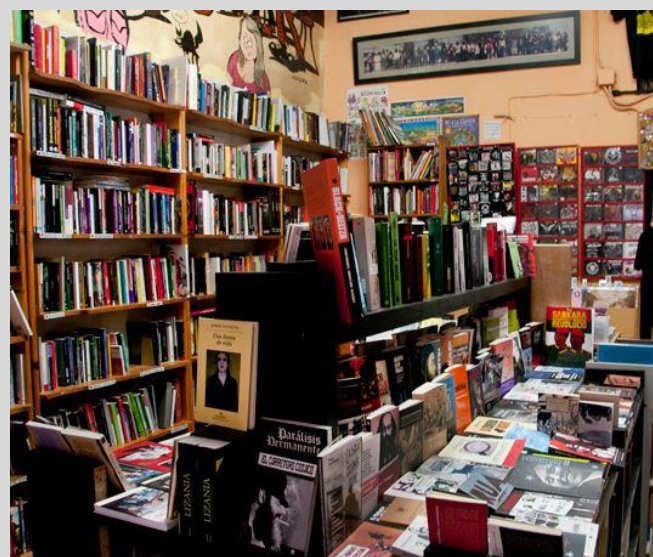
Els nou rals: És una llibreria de proximitat i de referència ubicada a Viladecans. Es va fundar l'any 1979 i en els últims temps va patir les conseqüències de la crisi econòmica i la caiguda de la vendes, fet que va provocar el seu tancament, però posterior reobertura en format cooperatiu. Amb més de 35 anys d'història, aquesta llibreria sempre ha dinamitzat la vida cultural del carrer i la ciutat, un projecte on sempre ha tingut un gran pes el compromís ideològic i cultural. Actualment s'està enfocant cap a un públic familiar, fent tallers, presentacions de llibres o contacontes.

Synusia: És un espai sense ànim de lucre dins de l'economia social que proposa i genera continguts crítics a través de la seva llibreria i des de les activitats i cursos que realitza. Des de l'Ateneu Candela de Terrassa explora noves formes de diàleg i intervenció en el teixit de la ciutat i a les xarxes socials. Alhora, Synusia es pensa com a llibreria de proximitat i ofereix una àmplia proposta d'agenda setmanal. Compta amb

el suport de socis i sòcies, sent membre de la Fundació dels Comuns, la Casa Invisible de Màlaga i la Universidad Nómada.

La Sirga: Aquesta llibreria parteix de l'esperit de l'Associació El Noi i el Xic de la Barraqueta de Gràcia, centrada en la recuperació de la memòria històrica. El seu principal objectiu és apropar la història i les lluites populars al conjunt de la ciutadania. Encara que està especialitzada en història, a La Sirga també hi podem trobar llibres relacionats amb l'emancipació personal, la transformació social, l'alliberament nacional i el moviment feminista, entre d'altres.

Tuuu Llibreria: És una llibreria col·laborativa on els usuaris decideixen el valor de llibre. Tenen dues seus a Madrid i una a Barcelona i la seva filosofia es basa en reciclar llibres obsolets o en mal estat i oferir-los al lector al preu que consideri oportú. El seu objectiu és facilitar l'accés a la lectura a tota persona que tingui interès i mantenir el cicle vital dels llibres en paper. La llibreria rep un gran volum de llibres com a donacions particulars o institucionals, que són gestionats per voluntaris que els distribueixen entre llibreries i projectes solidaris o bé els reciclen.



El Lokal: És una associació cultural del barri del Raval de Barcelona gestionada per diversos col·lectius. A la seva llibreria s'hi poden trobar títols de caràcter llibertari i antifeixista, fanzines, roba serigrafiada, discs de música, etc. És un centre de referència per a molts col·lectius del

barri i de la ciutat, amb més de 25 anys de trajectòria a les esquenes. Des dels seus inicis han volgut col·laborar amb la reflexió i l'intercanvi d'experiències per posar en qüestió l'estat de les coses amb la finalitat de caminar cap a una societat lliure i justa partint des de la contracultura, l'autogestió i la rebel·lia.

Pebre negre: És una llibreria especialitzada en gastronomia, literatura infantil i sostenibilitat organitzada com a cooperativa de treball. Entre els seus atractius trobem l'espai Obrador, on es presenten llibres i projectes interessants i innovadors, així com xerrades i debats. Tal com es defineixen, entre els ingredients que fan

realitat el projecte hi trobem tres apassionats pels llibres i la cultura, una cullera de somnis, un pessic de ganes de canvis, una bona idea, un local, una tasseteta de recursos, quilos de paciència i d'il·lusió i un litre de família i amics.


Personal book: És una llibreria de proximitat i d'economia col·laborativa del barri de Nou Barris de Barcelona, on es poden trobar novetats editorials, llibres de segona mà i de promoció. En el cas dels llibres de segona mà, els clients es converteixen en proveïdors, ja que la llibreria abona el 50% del preu del llibre a la persona donant.


Minyons Escoltes i Guies de Catalunya

News, interviews and opinions
on the **third sector** and
volunteering

nonprofit

A project of xarxanet.org

 nonprofit.xarxanet.org

 [@nonprofit_cat](https://twitter.com/nonprofit_cat)

El nou Decret de les activitats d'educació en el lleure s'aplicarà a partir de l'1 de novembre



El nou reglament és fruit d'un llarg procés de diàleg i consens entre l'Administració i el sector de l'educació en el lleure.

El govern ha aprovat el nou Decret de les activitats d'educació en el lleure en les quals participen menors de 18 anys per actualitzar la normativa actual i adaptar-la a les noves necessitats i realitats socials. El reglament entrarà en vigor el proper 1 de novembre com a resultat d'un procés de diàleg entre tots els sectors implicats, tant l'Administració com les

associacions d'educació en el lleure i les empreses. Inicialment el Decret s'havia d'aplicar el passat mes de juny, però es va ajornar per tal de que les activitats d'estiu es poguessin desenvolupar d'una forma idònia. Amb aquesta nova data, les associacions, entitats i empreses podran adaptar-se amb temps a la nova normativa.

Principals novetats

Entre les novetats més destacades hi ha la incorporació d'activitats que tenen un component esportiu rellevant però que, alhora, tenen trets substancials que les fan equiparables a les activitats d'educació en el lleure. Així doncs, s'omple el buit normatiu que fins ara havia existit.

La norma preveu tres nous tipus d'activitat: els casals esportius, les estades o campus esportius i les rutes esportives, que hauran de complir els mateixos requisits que les activitats d'educació en el lleure, excepte pel que fa referència a les titulacions necessàries, que seran les pròpies de l'àmbit esportiu i seguiran tenint el mateix interlocutor: el Consell Català de l'Esport.

També destaca l'augment de la seguretat i la qualitat de les activitats; s'incrementa la ràtio en els grups on participen menors de 3 anys a un dirigent titulat per cada vuit participants. En el cas de grups de fins a 10 nens en què hi hagi algun menor de 16 anys, serà d'obligatorietat la presència de dos dirigents. L'augment d'una persona dirigent més per cada desena de participants es flexibilitza en grups de 25 o més participants i passa a ser obligatori a partir de fraccions de quatre. Això es compensa amb l'augment del percentatge de dirigents que han d'estar titulats, per reforçar la figura dels dirigents amb titulació especialitzada. També es crea el càrrec de personal de suport logístic, per diferenciar-lo de l'equip de dirigents i establir l'obligació de ser major d'edat.

Respecte a les notificacions de les activitats que tota entitat o empresa ha de fer a la Direcció General de Joventut (DGJ) abans de portar-les a terme, s'amplia l'obligatorietat a aquelles activitats que tenen més de dues nits de durada. A més, el nou Decret permet que les entitats organitzadores facin les notificacions mitjançant una inscripció electrònica i en el termini d'una setmana abans d'iniciar l'activitat, de manera que s'agilitzarà el procés. Davant de possibles riscos, la DGJ i el Centre de Coordinació Operativa de Catalunya (CECAT) tenen un sistema d'alerta per poder atendre amb rapidesa qualsevol

eventualitat que es produeixi en una activitat de lleure amb persones menors d'edat.



Entre els nous continguts també figura que l'entitat organitzadora ha de disposar d'una fitxa de salut de cadascuna de les persones participants menors d'edat que estiguin realitzant l'activitat, on hi consti les dades actualitzades de l'estat de vacunació, així com els possibles impediments físics o psíquics, les malalties cròniques, la medicació o el possible règim alimentari que calgui respectar.

L'any 2015 es van registrar més de 5.500 activitats d'educació en el lleure

L'any 2015, la DGJ va registrar un total de 5.514 activitats d'educació en el lleure, 2.986 a càrrec d'entitats i associacions d'educació en el lleure censades a la DGJ, mentre que la resta, 2.528, van ser organitzades per diversos tipus d'entitats entre les quals hi ha ajuntaments, empreses i associacions de Mares i Pares. En aquestes activitats hi van participar un total de 279.927 participants, dels quals 245.644 eren joves menors de 18 anys i 34.283 eren dirigents (monitors i directors de lleure), que es van repartir entre casals de vacances (53%), colònies (21%), acampades (16%), rutes (8%) i camps de treball (2%).

Minyons Escoltes i Guies de Catalunya

"No som les salvadores de ningú, no tenim les veritats absolutes, i amb un mes d'estada, el que canviarà serem nosaltres mateixes"



Quin impacte genera una estada solidària en un país del sud? Què transformarem participant-hi? La coordinadora dels camps de solidaritat de Setem, Teresa Vidal, ens respon.

Setem és una organització de solidaritat internacional que té per principal objectiu sensibilitzar sobre les desigualtats Nord-Sud, denunciar-ne les causes i promoure models de vida transformadors per combatre-les.

Les estades solidàries que organitzen des de fa 25 anys són l'eina més potent amb què compten. L'experiència completa consisteix en una formació abans de marxar, en l'estada en un país del sud i en trobades posteriors al camp per valorar, compartir i descobrir vies d'acció a casa nostra. Cada any, vora 150 voluntaris i voluntàries s'animen a participar-hi.

L'organització té, des d'ara i fins el mes de març, el termini d'inscripcions obert. Abans, cal assistir a una sessió informativa, omplir un formulari amb les preferències i fer una entrevista. Aquesta entrevista es farà amb Teresa Vidal, responsable dels Camps de Solidaritat de Setem.



Xarxanet.org també ens hi hem entrevistat, però en aquesta ocasió, perquè comparteixi el per què de les estades i la filosofia que empeny un tipus de camps de solidaritat.

A Setem dieu creure en el "poder transformador" de les estades solidàries. Què transformeu?

Abans, cal matisar que nosaltres no fem camps de treball, sinó que fem el que anomenem "camps de solidaritat". En un camp de treball tens un objectiu a realitzar o una tasca sobre el terreny, com podria ser netejar un bosc, construir un hospital o pintar la paret d'una escolta. Nosaltres no entenem el camp de solidaritat com una intervenció en el territori, sinó que és una excusa que ens permet, a Setem com a organització, aconseguir els nostres objectius de sensibilització.

És a dir, no fem camps perquè la gent viatgi o treballi o faci ajuda humanitària, sinó que fem camps perquè la gent vegi quina realitat hi ha més enllà de les nostres fronteres, vegi quines mancances i quines desigualtats hi ha entre el país on vivim i els països on ens acullen i reflexionar sobre l'estat de desigualtat. Per tant, per a nosaltres, el "poder transformador", significa que tenir una experiència vivencial directa amb una realitat empobrida, posar cara, noms i cognoms, segurament farà que la persona

que viatgi canviï, perquè és molt diferent veure la realitat a través de la televisió a viure les situacions de desigualtat, i fins i tot de vulneració de drets humans, en primera persona.

Transformeu els voluntaris i voluntàries?

Exactament. Entenem que la transformació és del propi voluntari o voluntària, ja que aquest altre món deixa de ser una realitat llunyana per passar a ser una experiència viscuda davant la qual un o una no es pot quedar indiferent. Busquem que aquesta persona, una vegada torni, digui "tinc ganes de canviar les coses aquí!", perquè entenem que és des d'aquí des d'on s'originen les desigualtats, des del nostre model econòmic i de consum. Després de viure l'estada, potser m'ho penso dues vegades abans d'escollir un o altre producte, o potser trec els diners de la banca convencional i els passo a la banca ètica.

Què s'enduen els voluntaris i voluntàries participant en l'experiència?

La vivència personal és subjectiva i de cadascú. Hi ha persones que es queden amb la família amb la qual han conviscut i admiren la gran acollida que han rebut. S'enduen ser capaces de dir que tens un germà o una mare a l'Índia. Amb aquestes persones ja no ets una persona desconeguda, sinó que sovint neix una relació d'anys i tornaran a veure-la. D'altres es queden amb la reivindicació política d'algunes organitzacions. A través de l'estada, van un pas més enllà i fan cursos o s'impliquen en plataformes, fent voluntariat o activisme des d'aquí. Cadascú s'emporta una o altra cosa, però alguna cosa, perquè per a nosaltres el més important és la tornada aquí.

Com es trasllada l'aprenentatge adquirit i la realitat viscuda al dia a dia quotidià?

Donat que el nostre objectiu no és "què faig allà" sinó "què faig quan torno", després de l'experiència fem unes trobades que formen part d'un curs formació continu que comença abans del viatge i s'acaba fent el recull post viatge. A part de fer valoració de com han anat els camps, què hem de millorar o com estan les organitzacions d'acollida, fem una introducció a moviments socials i voluntariat. Convidem ponents ja

implicades en moviments socials com l'activista i experta en moviments socials Esther Vivas, l'Andrés Garcia, vinculat a la plataforma Tanquem els CIE, activistes de STOP mare mortum, o entitats com OikoCredit o Amnistia Internacional, entre d'altres, per intentar que els i les voluntàries trobin un ventall de possibilitats on implicar-se aquí a Catalunya.

Seguiu una filosofia de conèixer i compartir en lloc d'intervenir, però com aconseguir que l'impacte en la comunitat amb què convivi sigui positiu i no negatiu?

No som ingènues. En una comunitat de l'Àfrica negra que mai ha estat visitada per cap persona estrangera, evidentment la nostra presència, com a mínim durant el mes que la visitem, generarà, no sé si un impacte, però segur que una alteració del dia a dia només per la nostra presència. Seríem molt ingènues de pensar el contrari. Partint d'aquesta certesa, com fer que la nostra presència allà sigui el menys incendiària o que, almenys, l'impacte que tinguem allà sigui positiu per les dues bandes?

En aquest sentit és vital el curs de formació que fem abans de marxar, en què a part de donar-nos una visió sobre el per què de les desigualtats nord – sud, reflexionar sobre el sistema capitalista, tenim xerrades d'antropòlegs i d'una doctora en filosofia que ens parlen d'ètica, de moral o de si som humils o no culturalment. Partim de la base que els grups marxen amb continguts. Continguts sobre quins són els comportaments més ètics que nosaltres podem tenir allà. Em refereixo a "sóc humil culturalment? Crec que tinc jo tot el coneixement i que elles no? Intentaré introduir el meu dia a dia en aquestes persones perquè crec que és millor perquè jo no sóc pobre i ells sí? És ètic passar-te el dia fent fotos amb el mòbil per penjar-les al Facebook? Què passaria si m'ho fessin a mi?"

Què podem aportar nosaltres a les comunitats que visitem?

Generalment, estan encuriosits i encuriosides. Com per a nosaltres, tampoc estan acostumades a veure persones que tenen una vida quotidiana

diferent a la seva. A més, de la mateixa manera que nosaltres generem uns vincles d'amistat amb ells i elles que s'allarguen en el temps, el sentiment i la complicitat són recíproques.



I la reacció és especialment agraïda amb contraparts amb les quals s'actua per incidència política o conflictes polítics. Es mostren impressionades i agraïdes de veure que hi ha persones que s'interessen pels seus problemes locals. Per exemple, a Setem oferim tres camps polítics, que són a Guatemala, Argentina i Brasil. Són tres contraparts que són organitzacions camperoles que formen part de Via Campesina i que lluiten per la sobirania alimentària en resposta als conflictes per la tinença de la terra. Governos i grans multinacionals entren en aquestes terres amb tancs i grans excavadores directament i els camperols i camperoles han d'agafar la seva vida i marxar, perquè no tenen registrada la propietat i la tinença sobre la terra tot i haver-hi estat 200 anys. Les organitzacions promouen portar els casos a judici i recuperar les terres que els són legítimes. Els camperols i camperoles demanen que ho gravem, que ho expliquem, que surti als diaris, que fem blogs, que ho mostrem, perquè cal que aquest conflicte tan local se sàpiga. Les persones d'aquestes comunitats s'emporten que persones de l'altra banda del món se'n preocupin. S'enduen solidaritat.

Existeixen altres filosofies de camps. Per què no? O per què sí?

Cadascú decideix. Depèn del que cadascú busqui. Si el que t'interessa és tenir una experiència personal, en primera persona, conèixer com es viu

en una comunitat rural de Nicaragua, saber quin és el seu dia a dia, i quins conflictes es produeixen, Setem pot oferir al meu parer una resposta en aquesta direcció. Una estada solidària pot brindar un contacte directe amb la realitat de Filipines, d'Uganda o descobrir l'Àfrica negra sense anar als ressorts per a turistes. Perquè de vegades, podem anar amb motxilla, però continuem estant dins el circuit. És un turisme low cost, però continua sent turisme. Si el que interessa és descobrir com viuen, quines mancances tenen, com és el seu dia a dia, fes un camp de solidaritat. Si en canvi, ja s'ha participat, per exemple, prèviament una estada, i es té claríssim que el que es vol és fer tallers, col·laborar més pràcticament o desenvolupar una acció directa, fes un camp de treball. L'essencial, però, és que fem el que fem, no som les salvadores de ningú, no tenim les veritats absolutes, i per un mes d'estada allà, no canviarem absolutament res. El que canviarem som nosaltres mateixes. Cal anar amb una clau d'igualtat i solidaritat.



Què li manca al món de les estades i camps de solidaritat?

De vegades, el que pensem des d'aquí i el que aprenem al curs, està molt bé i és necessari, però pot ser difícil de mantenir quan arribem allà i ens topem amb la realitat pràctica. Per exemple, una de les nostres consignes és que no fem aportacions econòmiques. Imaginem: arribes allà i la teva família t'adora i tu els adores. I un dia et diuen que necessiten anar al metge, que no hi ha seguretat social i que la visita val 100€. Dilema moral. Pot tenir-se molt clar que no donaràs diners i quan t'hi trobes no saps com reaccionar. Intentem gestionar aquests conflictes i ser fidel al que pensem, però al final és cert que hi ha situacions que s'escapen de les mans. Però cal tenir sempre present que, de vegades per bona voluntat, podem introduir dinàmiques molt perjudicials dins el context. I és important treballar-ho més, tant als cursos com allà. Ara per ara, ho treballem aquí prèviament i, allà, els i les membres de les de les organitzacions que ens acullen són les persones amb qui parlar-ho i consultar-ho abans de fer res d'amagat.

El que també hauríem de millorar és la nostra comunicació amb les entitats locals i contraparts amb qui col·laborem. Aquestes organitzacions ens permeten fer camps de solidaritat! Un mes de la seva feina està dedicada a nosaltres i als nostres voluntaris i voluntàries! I nosaltres què fem per aquestes contraparts? Crec que com a organitzacions hauríem de posar-nos més les piles en aquest sentit. Publicar més, fer més campanyes, fer més difusió i suport. Tot el que estigui a les nostres mans per fer visibles les accions de les organitzacions al territori.

Fundació Autònoma Solidària

Escoles i entitats que ofereixen formació

El Pla de Formació del Voluntariat

La formació és una eina molt valuosa en la gestió del voluntariat, ajuda a garantir que els voluntaris estiguin capacitats per a l'acció, tot incrementant el seu coneixement, les seves habilitats, capacitats i motivacions. La formació és també una de les principals inversions i mecanismes de fidelització de l'organització cap als seus voluntaris.

La formació és una inversió de futur per l'associació, i encara que els seus recursos siguin limitats, val la pena l'esforç de facilitar una formació adequada als membres de la mateixa, que faci possible la realització de la seva tasca amb més qualitat, tant a nivell intern com extern.



La formació que com a entitat ofereix ha de respondre a les necessitats reals. La informació obtinguda amb el seguiment i l'avaluació dels voluntaris és fonamental per definir les línies de formació de l'entitat i per decidir conjuntament amb el voluntari quina formació és la més adient per a ell. És important que tota entitat, elabori el pla de formació del voluntariat al voltant de dos

eixos: la formació institucional (sobre la missió i l'organització) i la formació en la tasca concreta que realitzi.

L'elaboració del **Pla de formació del voluntariat** és un procés amb diferents fases, la primera de les quals és la detecció de necessitats de formació. Abans de posar-se a planificar qualsevol acció formativa haureu de determinar si aquesta és necessària i per a qui ho és. Una vegada definides les necessitats, serà el moment de decidir com serà aquesta formació i per tant, de planificar-la:

Determinar les finalitats del pla de formació de voluntariat, a partir de les situacions problemàtiques detectades.

Determinar els objectius generals de formació, a partir de les necessitats prioritzades.

Decidir les qüestions generals que tenen relació amb el Programa: temàtica, tipus d'accions formatives, lloc, metodologia, entre altres.

Planificar les accions formatives concretes del programa. En el cas d'un curs, determinar els objectius, continguts, estratègies, dates, entre altres.

Visita el catàleg virtual de cursos del PFAVC.

2. Escoles del PFAVC

L'any 1994 es crea el Pla de Formació de l'Associacionisme i Voluntariat de Catalunya (a partir d'ara PFAVC), per tal de garantir la formació a tots els nivells i sectors del món voluntari i amb la intenció de donar un reconeixement administratiu a la formació associativa i de voluntariat. El Pla de Formació contempla dos tipus de cursos:

Cursos en l'àmbit de sectors: adreçats a formar el voluntari per a la millora de la seva actuació respecte els destinataris dels programes de l'entitat.

Cursos en l'àmbit de gestió: adreçats a formar les persones que s'encarreguen de dur endavant l'entitat, el seu funcionament i la gestió dels diversos aspectes que la conformen.

Aquests cursos tenen una part del seu cost subvencionat i estan impartits per les Escoles de Formació del Voluntariat, reconegudes fins el PFAVC.

Per conèixer l'oferta formativa, és necessari posar-se en contacte directament amb les Escoles aparegudes en el Catàleg del PFAVC:

1. Fundació Pere Tarrés - Formació

Tel. 934 101 602

E mail: if@peretarres.org

2. Escola de l'Esplai de Lleida - Fundació Verge Blanca

Tel. 973 272 864

E mail: escola@vergeblanca.org

3. Amics de la Gent Gran

Tel. 932 076 773

E mail: info@amicsgentgran.org

4. AFANOC

Tel. 932 377 979

E mail: afanoc@afanoc.org

5. Centre d'Estudis de l'Esplai -Suport Associatiu

Tel. 935 511 533

E mail: cee@fundesplai.org

6. CAE, Formació i serveis socioculturals

Tel. 938 725 789

E mail: cae@cae.cat

7. Escola de formació de voluntaris de la Federació Catalana de Voluntariat Social

Tel. 934 589 906

E mail: formacio@voluntaris.cat

8. Escola de Voluntaris de SETEM Catalunya

Tel. 934 415 335

E mail: catalunya@setem.org

9. Escola de formació del Voluntariat de Càritas Diocesana de Barcelona

Tel. 933 441 673

E mail: escoladeformacio@caritasbcn.org

10. Escola Mirall, per a educadors en el temps lliure

Tel. 934 902 005

E mail: mirall@maristes.cat

11. Creu Roja Catalunya

Tel. 933 006 565/ 934 890 076

E mail: ana.jimenez@creuroja.org

12. Escola d'Educadors d'Osona

Tel. 938 855 371

E mail: eeo@favic.net

13. Escola d'Esplai de Tarragona

Tel. 977 249 724

E mail: escola@fundaciosiurana.cat

14. Escola de l'Esplai de Girona

Tel. 972 249 325

E mail: fundacio@fundacioesplaigirona.org

15. Centre d'Estudis Joan Vallès

Tel. 934 241 020

E mail: cejv@consellevangelic.cat

16. Escola de voluntariat de l'Associació Benestar i Desenvolupament

Tel. 932 890 530

E mail: abd@abd-ong.org

17. Escola Lliure el Sol

Tel. 934 817 383

E mail: elsol@escolaelsol.org

18. Adhara, Escola d'Educadors en el Lleure

Tel. 934 410 004

E-mail: info@adhara.cat

19. Xarxa de Voluntariat Ambiental de Catalunya

Tel. 932 195 080

E-mail: info@xvac.cat

20. Associació Iniciativa per a la Reforma Horària. Ara és l'hora

Tel. 600 922 674

E-mail: info@reformahoraria.cat

21. Associació per a joves TEB

Tel. 934 425 867

E-mail: info@elteb.org

22. Servei Civil Internacional de Catalunya

Tel. 934 417 079

E-mail: voluntariat@sci-cat.org

3. Formació en línia: l'e-learning

Avui en dia gràcies a les TIC es pot fer formació a través d'internet. La formació a distància permet aplicar en algun grau, en temps real, tots els aspectes del procés formatiu: difusió dels programes, matriculació, continguts, apunts, tutoria en línia, consultes a centres de documentació virtual, grups de treball, entre altres.

Aquesta formació en línia, l'e-learning, és un factor que es va implantant dins de la cultura de les organitzacions. Aquest recurs poc a poc es va utilitzant ja que la flexibilitat dels horaris convergeixen amb les necessitats dels voluntaris que volen formar-se sense la rigidesa temporal o de les distàncies dels sistemes formatius tradicionals.

En aquest link trobareu l'Aula Virtual del PFAVC.

Fundació Pere Tarrés

El 3r Congrés Català de l'Associacionisme i el Voluntariat conclou amb un full de ruta per enfortir el sector

Més de 300 persones van participar en el **3r Congrés català de l'associacionisme i el voluntariat (3CCAV)** celebrat el 20 de maig al Centre de Cultura Contemporània de Barcelona. La trobada va tancar **4 mesos d'intenses sessions i debats** a nivell territorial per reflexionar sobre el present i el futur de l'associacionisme, plantejar propostes i fer front als reptes que s'hi presenten.

'Aquest Congrés ha de permetre **fer un pas endavant** en l'enfortiment de l'associacionisme i el voluntariat i en el seu **reconeixement i consolidació**' va afirmar durant l'acte de cloenda el secretari d'Afers Social i Famílies de la Generalitat, Francesc Iglesias. El procés participatiu generat demostra, en opinió d'Iglesias, que 'el sector està **més viu que mai**, amb ganes d'aportar propostes innovadores i ambicioses'.



Fruit d'aquest procés de treball previ, van presentar-se un total de **27 propostes d'actuació** (ampliades a 28 durant les sessions de treball del Congrés) que

van ser **validades** per les persones assistents a la trobada.

La idea és que la majoria d'aquestes iniciatives formin part del nou **Pla Nacional de l'Associacionisme i el Voluntariat de Catalunya** impulsat per la Generalitat de Catalunya, dels diferents plans estratègics del governs locals i que també s'incorporin a la futura **lleï del Foment de l'Associacionisme**.

'Aquest Congrés és la plataforma necessària que desenvoluparà el 3r Pla Nacional de l'Associacionisme. Transformarem el batec en mesures legislatives' va confirmar Francesc Iglesias.

Propostes d'actuació

Les 28 propostes d'actuació 'concretes i prioritàries' aprovades durant el 3CCAV abasten 5 àmbits d'acció. A continuació presentem les principals línies proposades en cada eix d'actuació:

- **El dia a dia de les entitats**
Fer créixer el nombre de persones que s'incorporen al teixit associatiu; avançar cap a un major reconeixement social de la tasca de les entitats i el voluntariat; impulsar el relleu generacional i treballar per millorar l'encaix entre les persones professionals i voluntàries són algunes de les propostes plantejades.

Els recursos de les entitats

En aquest àmbit es considera bàsic l'augment i optimització dels recursos públics adreçats a les entitats; obrir la porta a finançaments públics i privats i

a fórmules alternatives o col·laboratives; posar en valor i potenciar el rol de servei de les entitats de segon nivell i millorar la formació de les persones de les organitzacions.

La relació amb l'Administració

La relació de les entitats amb l'Administració ha de poder simplificar-se i acostar-se a la realitat del sector i passar d'una gestió complexa i difícil a una de senzilla i eficient. Calen canvis normatius en relació al marc legal sobre contractació de treballadors i crear un contracte laboral ajustat a la naturalesa del sector. També calen canvis en el model fiscal actual, avançar cap a la definició de noves clàusules socials en la contractació de serveis de l'Administració i potenciar les possibilitats d'accedir a les licitacions públiques amb preferència.

La comunicació

Els mitjans de comunicació públics han de potenciar la promoció i informació dels projectes, de les entitats i dels valors vinculats a l'associacionisme i el voluntariat. Les entitats han de comunicar millor els seus projectes i resultats i per fer-ho calen més recursos específics i formació especialitzada, sobretot 2.0.

El treball en xarxa

Les entitats han de potenciar el treball en xarxa amb la resta d'entitats -per sumar esforços i recursos-, amb els centres educatius-fomentant els valors de l'associacionisme i el voluntariat entre els joves-, i amb les empreses, les administracions i la resta d'agents de cada territori. Entre tots ells han de poder construir projectes comuns que cerquin la coresponsabilitat de tots.

500 llocs de treball per a joves en el sector

Com a gest per evidenciar el suport que des del Govern català és vol donar al sector, la consellera de Treball, Afers Socials i Famílies, **Dolors Bassa**, va anunciar durant la inauguració del Congrés que la Generalitat de Catalunya obrirà aquest mes de **juny** una convocatòria per finançar **500 llocs de feina** a entitats sense ànim de lucre per a **joves qualificats** d'entre 18 i 29 anys.

Aquests contractes tindran una durada de **sis mesos** i, segons Bassa, permetran 'd'una banda, poder oferir una **primera oportunitat de feina** als joves amb formació i, de l'altra, donar suport a les entitats no lucratives, que tenen un paper fonamental en la cohesió social del país'.

“La pau és aconseguir el màxim de justícia i llibertat amb el mínim de violència possible”



Entrevista Jordi Armadans - Fundipau

1. Quina funció fa la vostra entitat?

FundiPau, que originalment era Fundació per la Pau, es va crear amb la voluntat de promoure una consciència ciutadana crítica, que apostés per la cultura de pau i rebutgés la violència i el militarisme.

2. Teniu presència en els territoris en conflicte?

La nostra tasca se centra en la sensibilització, mobilització i incidència a casa nostra i Europa. Per altra banda, també tenim relació amb col·lectius, entitats i persones que treballen des de la no-violència i l'exigència de justícia, en entorns

violents i on es vulneren els Drets Humans. Testimoniar i traslladar aquest compromís a casa nostra és un dels nostres objectius.

3. Què vol dir pau?

Podríem definir-la de moltes maneres. Una que m'agrada, que és més aviat 'gradualista' que 'purista', seria: "La pau és aconseguir el màxim de justícia i llibertat, amb el mínim de violència possible". Això, més enllà de posar-nos o no d'acord en els 'absoluts' finals, ens indica un camí claríssim i inqüestionable: reduir els nivells de violència directa i estructural així com promoure la justícia, els drets humans, etc.

4. Què s'ha de fer per enfortir la consciència social sobre els conflictes de guerra i la preservació de la pau?

En general falta informació. O més aviat, saturats com estem per tantes 'informacions' no prestem prou atenció a aquelles sobre qüestions rellevants i importants. En tot cas, falta sensibilitat; preocupar-se pel que passa al món i per qui pateix, i compromís; fer-hi alguna cosa. Cal treballar en tots els fronts i a partir d'una premissa clara: en aquest món, petit i interconnectat, o ens salvem tots o no ens salvarem.



5. Teniu la sensació que les institucions públiques estan reaccionant als missatges de conscienciació que envien entitats com la vostra?

Depèn del moment, del missatge i de la intensitat amb la qual valorem la 'reacció'. És evident que les grans potències, els grans Estats i els grans centres de poder són francament insensibles, quan no còmplices, al dolor i patiment dels milions de persones que moren per la falta d'alimentació o per la pobresa i pels centenars de milions que perden la vida per la violència armada. Però, també és cert que a tots els nivells de les administracions i la política hi ha gent amb ganes de canviar les coses. Cal pressionar al màxim perquè el resultat de les polítiques que fan

els governs siguin el més favorables possible a l'avenç de la pau.

6. Quin paper hi juga l'accés a la informació en la construcció d'una cultura de pau?

És cabdal. Sense informació podem desconèixer un conflicte o encara més, les implicacions que, des d'aquí, podem tenir en molts drames llunyans. La nostra reacció davant dels refugiats no ha de ser només en termes de solidaritat sinó de responsabilitat. Som part del problema que ha provocat la seva allau.

7. Molt sovint utilitzem les paraules guerra i pau. En quin punt ens trobem ara mateix?

Hi ha 35 conflictes armats al món, una xifra considerablement superior a, per exemple, fa 10 anys. També existeixen processos de pau que van avançant lentament i amb dificultats cap a un escenari de superació de la violència, com a Colòmbia i altres bandes. Sense negar la realitat de violència i injustícia, cal promoure i intensificar els camins de la pau i el compromís amb els drets humans.

8. Som conscients del conflicte sirí perquè d'un dia per l'altre ens vam trobar la crisi dels refugiats a les portes d'Europa? Hem reaccionat tard?

Absolutament, hem reaccionat tard. Fa 5 anys que a Síria hi ha un drama que anava pujant en implicacions regionals i globals, i amb gravíssimes conseqüències per a la població civil. I fins que no hem tingut els refugiats a la porta de casa no ens hem preocupat pel conflicte sirí. Si optéssim per la prevenció i l'anticipació, no hauríem de gestionar tantes catàstrofes.

9. El comerç d'armament podria ser un dels principals problemes en conflictes com el sirí?

Els conflictes no existeixen perquè hi hagi armes. Però, sens dubte, els nivells de violència i mort provocat pels conflictes estan claríssimament relacionats amb el fàcil accés a les armes.

Controlar el comerç d'armes és un dels reptes cabdals per a generar seguretat al planeta.

10. Encara falta pedagogia per entendre que aquestes persones que fugen de casa seva no ho fan per gust sinó per obligació?

Les persones refugiades fan el que fariem tots nosaltres en un context on tens una elevada possibilitat de ser torturat, empresonat, esclavitzat, assetjat, assassinat o bombardejat: fugir i mirar de protegir els teus.

11. És real el problema d'acollida dels països europeus per la rebuda de refugiats (problema econòmic, d'espai...)? Fins a quin punt el problema del terrorisme islamista argumenta el rebuig a l'acollida?

El conjunt dels països europeus només acullen un 11% de tots els refugiats del món. Països amb moltes més dificultats econòmiques i molt més petits que els nostres, fan molt més que nosaltres. Si no els acollim és perquè no volem, no perquè no puguem. El terrorisme jihadista existeix i es

pot infiltrar arreu. Però que ningú s'equivoqui; els refugiats, en el seu 99,99% fugen de la violència, també del terrorisme jihadista.

12. Sempre tendim a posar el focus en allò que no funciona però, que s'està fent bé per mantenir la pau?

Hi ha un gran treball: formal (escoles i instituts) i no formal (esplais, associacions, formació, en el temps del lleure) en educació per la pau. Existeixen moltes experiències de mediació i resolució de conflictes en l'àmbit educatiu, laboral, familiar, etc. I també tenim processos de pau, negociacions exitoses per a prevenir conflictes armats. Per altra banda no oblidem a la ciutadania organitzada que, a través de xarxes i campanyes, és capaç de promoure canvis importants en l'escena internacional, com la prohibició de les mines o la creació del Tractat sobre Comerç d'Armes. Tenim més poder i espai de canvi del qual imaginem. Aprofitem-lo!

Xarxanet.org és la xarxa **associativa i de voluntariat** de Catalunya. Un portal d'internet impulsat pel Departament de Treball, Afers Socials i Famílies de la Generalitat de Catalunya posat en marxa el 2003 amb l'objectiu d'enfortir les entitats i millorar la tasca del **voluntariat** per reforçar així un sector que permet la transformació i la millora de la nostra societat.

Els continguts d'aquesta revista han estat seleccionats entre els més vistos l'any 2015. Tots els continguts del document, així com tots els continguts del portal Xarxanet.org, han estat elaborats per les següents entitats:



Projecte impulsat pel Departament de Treball, Afers Socials i Famílies de la Generalitat de Catalunya.

